

KONWENCJA WIEDEŃSKA

o stosunkach konsularnych

sporządzona w Wiedniu dnia 24 kwietnia 1963 r.

Państwa strony niniejszej konwencji, pomne, że stosunki konsularne między narodami istnieją od zamierzonych czasów, świadome celów i zasad Karty Narodów Zjednoczonych, dotyczących suwerennej równości państw, utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz rozwoju przyjaznych stosunków między narodami, zważywszy, że Konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie stosunków i immunitetów dyplomatycznych, która została otwarta do podpisu w dniu 18 kwietnia 1961 roku, przekonane, że międzynarodowa konwencja o stosunkach, przywilejach i immunitetach konsularnych przyczyni się również do rozwoju przyjaznych stosunków między państwami bez względu na różnice w ich systemach ustrojowych i społecznych, uważając, że celem tych przywilejów i immunitetów nie jest zapewnienie korzyści poszczególnym osobom, lecz zapewnienie skutecznego wykonywania funkcji przez urzędy konsularne w imieniu ich państw, potwierdzając, że normy międzynarodowego prawa zwyczajowego będą nadal obowiązywać w sprawach, które nie zostały wyraźnie uregulowane postanowieniami niniejszej konwencji, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Definicje.

1. W rozumieniu niniejszej konwencji następujące wyrażenia mają niżej określone znaczenie:

- a) wyrażenie "urząd konsularny" oznacza każdy konsulat generalny, konsulat, wicekonsulat lub agencję konsularną;
- b) wyrażenie "okręg konsularny" oznacza obszar wyznaczony urzędowi konsularnemu do wykonywania funkcji konsularnych;
- c) wyrażenie "kierownik urzędu konsularnego" oznacza osobę powołaną do działania w tym charakterze;
- d) wyrażenie "urzędnik konsularny" oznacza każdą osobę łącznie z kierownikiem urzędu konsularnego, powołaną w tym charakterze do wykonywania funkcji konsularnych;
- e) wyrażenie "pracownik konsularny" oznacza każdą osobę zatrudnioną w służbie administracyjnej lub technicznej urzędu konsularnego;

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

- f) wyrażenie "członek personelu służby" oznacza każdą osobę zatrudnioną w służbie domowej urzędu konsularnego;
- g) wyrażenie "członkowie urzędu konsularnego" oznacza urzędników konsularnych, pracowników konsularnych oraz członków personelu służby;
- h) wyrażenie "członkowie personelu konsularnego" oznacza urzędników konsularnych, poza kierownikiem urzędu konsularnego, pracowników konsularnych oraz członków personelu służby;
- i) wyrażenie "członek personelu prywatnego" oznacza osobę zatrudnioną wyłącznie w służbie prywatnej członka urzędu konsularnego;
- j) wyrażenie "pomieszczenia konsularne" oznacza budynki lub części budynków i tereny przyległe do nich, niezależnie od tego, czyją są własnością, używane wyłącznie do celów urzędu konsularnego;
- k) wyrażenie "archiwa konsularne" oznacza wszystkie pisma, dokumenty, korespondencję, książki, filmy, taśmy magnetofonowe i rejestry urzędu konsularnego, jak również materiały szyfrowe, kartoteki oraz meble przeznaczone do ich zabezpieczenia i przechowywania.

2. Istnieją dwie kategorie urzędników konsularnych: zawodowi urzędnicy konsularni i honorowi urzędnicy konsularni. Postanowienia rozdziału II niniejszej konwencji odnoszą się do urzędów konsularnych kierowanych przez zawodowych urzędników konsularnych; postanowienia rozdziału III odnoszą się do urzędów konsularnych kierowanych przez honorowych urzędników konsularnych.

3. Szczególny status członków urzędów konsularnych, którzy są obywatelami państwa przyjmującego lub mają w nim stałe miejsce zamieszkania, uregulowany jest w artykule 71 niniejszej konwencji.

Rozdział pierwszy

POSTANOWIENIA OGÓLNE DOTYCZĄCE STOSUNKÓW KONSULARNYCH

Dział I

Nawiązanie i utrzymywanie stosunków konsularnych.

Artykuł 2

Nawiązanie stosunków konsularnych.

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

1. Nawiązanie stosunków konsularnych między państwami następuje za wzajemną zgodą.
2. Zgoda udzielona na nawiązanie stosunków dyplomatycznych między dwoma państwami oznacza, jeżeli nie postanowiono inaczej, zgodę na nawiązanie stosunków konsularnych.
3. Zerwanie stosunków dyplomatycznych nie pociąga za sobą ipso facto zerwania stosunków konsularnych.

Artykuł 3

Wykonywanie funkcji konsularnych.

Funkcje konsularne wykonywane są przez urzędy konsularne. Są one również wykonywane przed przedstawicielstwa dyplomatyczne zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji.

Artykuł 4

Ustanowienie urzędu konsularnego.

1. Urząd konsularny może być ustanowiony na terytorium państwa przyjmującego jedynie za zgodą tego państwa.
2. Siedziba urzędu konsularnego, jego klasa i okręg konsularny są ustalane przez państwo wysyłające i podlegają aprobacie państwa przyjmującego.
3. Późniejsze zmiany siedziby urzędu konsularnego, jego klasy i okręgu konsularnego mogą być dokonywane przez państwo wysyłające jedynie za zgodą państwa przyjmującego.
4. Zgoda państwa przyjmującego jest również wymagana, jeżeli konsulat generalny lub konsulat pragnie otworzyć wicekonsulat lub agencję konsularną w innej miejscowości niż ta, w której sam jest ustanowiony.
5. Upřednia wyraźna zgoda państwa przyjmującego jest również wymagana do otworzenia biura stanowiącego część istniejącego urzędu konsularnego, poza jego siedzibą.

Artykuł 5

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

Funkcje konsularne.

Funkcje konsularne polegają na:

- a) ochronie w państwie przyjmującym interesów państwa wysyłającego oraz jego obywateli, zarówno osób fizycznych, jak i prawnych, w granicach dozwolonych przez prawo międzynarodowe;
- b) popieraniu rozwoju stosunków handlowych, gospodarczych, kulturalnych i naukowych między państwem wysyłającym a państwem przyjmującym oraz na popieraniu wszelkimi innymi sposobami przyjaznych stosunków między tymi państwami zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji;
- c) zapoznawaniu się wszelkimi legalnymi sposobami z warunkami i rozwojem życia handlowego, gospodarczego, kulturalnego i naukowego państwa przyjmującego, zdawaniu z tego sprawy rządowi państwa wysyłającego oraz udzielaniu informacji osobom zainteresowanym;
- d) wydawaniu paszportów i dokumentów podróży obywatelom państwa wysyłającego, jak również wiz lub odpowiednich dokumentów osobom, które pragną udać się do państwa wysyłającego;
- e) udzielaniu pomocy i opieki obywatelom państwa wysyłającego, zarówno osobom fizycznym, jak i prawnym;
- f) działaniu w charakterze notariusza i urzędnika stanu cywilnego oraz wykonywaniu podobnych czynności, jak również pewnych funkcji o charakterze administracyjnym, jeżeli nie sprzeciwiają się temu ustawy i inne przepisy państwa przyjmującego;
- g) ochronie interesów obywateli państwa wysyłającego, zarówno osób fizycznych, jak i prywatnych, w sprawach spadkowych, na terytorium państwa przyjmującego, zgodnie z ustawami i innymi przepisami tego państwa;
- h) ochronie, w granicach ustalonych przez ustawy i inne przepisy państwa przyjmującego, interesów małoletnich i innych osób nie posiadających pełnej zdolności do czynności prawnych, obywateli państwa wysyłającego, w szczególności gdy zachodzi potrzeba ustanowienia nad nimi opieki lub kurateli;
- i) z zastrzeżeniem przestrzegania praktyki i procedury obowiązujących w państwie przyjmującym - zastępowaniu lub zapewnianiu odpowiedniego zastępstwa obywateli państwa wysyłającego przed sądami lub innymi władzami państwa przyjmującego w celu uzyskiwania, zgodnie z ustawami i innymi przepisami tego państwa, podjęcia tymczasowych środków dla ochrony praw i interesów tych obywateli, gdy osoby te z powodu nieobecności lub z jakiegokolwiek innej przyczyny nie są w stanie podjąć w odpowiednim czasie obrony swych praw i interesów;
- j) przesyłaniu sądowych i pozasądowych dokumentów oraz wykonywaniu rekwizycji sądowych zgodnie z obowiązującymi umowami międzynarodowymi lub, w braku takich umów, w sposób zgodny z ustawami i innymi przepisami państwa przyjmującego;

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

k) wykonywaniu przewidzianych przez ustawy i inne przepisy państwa wysyłającego praw nadzoru i inspekcji w odniesieniu do statków morskich i rzecznych posiadających przynależność państwową państwa wysyłającego oraz statków powietrznych zarejestrowanych w tym państwie, jak również w stosunku do ich załóg;

l) udzielaniu pomocy statkom morskim, rzeczonym i powietrznym wymienionym w punkcie k) niniejszego artykułu, jak również ich załogom, przyjmowaniu oświadczeń dotyczących podróży tych statków, badaniu i wizowaniu ich dokumentów oraz, z zastrzeżeniem uprawnień władz państwa przyjmującego, przeprowadzaniu dochodzenia w sprawie wypadków, które zdarzyły się w czasie podróży, i załatwianiu sporów między kapitanem, oficerami i marynarzami, o ile zezwalają na to ustawy i inne przepisy państwa wysyłającego;

m) wykonywaniu powierzonych urzędowi konsularnemu przez państwo wysyłające wszelkich innych funkcji, których nie zakazują ustawy i inne przepisy państwa przyjmującego lub którym państwo to nie sprzeciwia się lub też które są przewidziane w umowach międzynarodowych obowiązujących między państwem wysyłającym a państwem przyjmującym.

Artykuł 6

Wykonywanie funkcji konsularnych poza okręgiem konsularnym.

W szczególnych okolicznościach urzędnik konsularny może za zgodą państwa przyjmującego wykonywać funkcje poza swym okręgiem konsularnym.

Artykuł 7

Wykonywanie funkcji konsularnych w państwie trzecim.

Państwo wysyłające może powierzyć swemu urzędowi konsularnemu ustanowionemu w innym państwie wykonywanie funkcji konsularnych w państwie trzecim po notyfikacji o tym zainteresowanym państwom i w braku wyraźnego sprzeciwu któregokolwiek z nich.

Artykuł 8

Wykonywanie funkcji konsularnych na rzecz państwa trzeciego.

Po odpowiedniej notyfikacji państwu przyjmującemu i w braku jego sprzeciwu urząd konsularny

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

państwa wysyłającego może wykonywać w państwie przyjmującym funkcje konsularne na rzecz państwa trzeciego.

Artykuł 9

Klasy kierowników urzędów konsularnych.

1. Kierownicy urzędów konsularnych dzielą się na cztery klasy, mianowicie:

- a) konsulów generalnych,
- b) konsulów,
- c) wicekonsulów,
- d) agentów konsularnych.

2. Ustęp 1 niniejszego artykułu w niczym nie ogranicza prawa którejkolwiek z Umawiających się Stron do ustalania tytułów urzędników konsularnych innych niż kierownicy urzędów konsularnych.

Artykuł 10

Mianowanie i dopuszczanie kierowników urzędów konsularnych.

1. Kierownicy urzędów konsularnych są mianowani przez państwo wysyłające i dopuszczani do wykonywania swych funkcji przez państwo przyjmujące.

2. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszej konwencji, sposób mianowania i dopuszczania kierownika urzędu konsularnego regulowany jest odpowiednio przez ustawy i inne przepisy oraz zwyczaję zarówno państwa wysyłającego, jak i państwa przyjmującego.

Artykuł 11

Listy komisyjne lub notyfikacja o nominacji.

1. Państwo wysyłające zaopatruje kierownika urzędu konsularnego w dokument posiadający formę listów komisyjnych lub podobnego dokumentu, wystawiony w związku z każdą nominacją, a

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

stwierdzający jego charakter urzędowy i wskazujący w zasadzie jego imiona i nazwisko oraz kategorię i klasę, jak również okręg konsularny i siedzibę urzędu konsularnego.

2. Państwo wysyłające przekazuje listy komisyjne lub podobny dokument w drodze dyplomatycznej lub innej stosownej drodze rządowi państwa, na którego terytorium kierownik urzędu konsularnego ma wykonywać swe funkcje.

3. Jeżeli państwo przyjmujące na to się zgadza, państwo wysyłające może zamiast listów komisyjnych lub podobnego dokumentu skierować do państwa przyjmującego notyfikację zawierającą dane przewidziane w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 12

Exequatur.

1. Kierownik urzędu konsularnego zostaje dopuszczony do wykonywania swych funkcji na mocy upoważnienia państwa przyjmującego, zwanego "exequatur", bez względu na formę tego upoważnienia.

2. Państwo, które odmawia udzielenia exequatur, nie jest obowiązane do podania państwu wysyłającemu przyczyn odmowy.

3. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 13 i 15 kierownik urzędu konsularnego nie może przystąpić do wykonywania swych funkcji przed uzyskaniem exequatur.

Artykuł 13

Tymczasowe dopuszczanie kierowników urzędów konsularnych.

Do czasu udzielenia exequatur kierownik urzędu konsularnego może być tymczasowo dopuszczony do wykonywania swych funkcji. W takim przypadku mają zastosowanie postanowienia niniejszej konwencji.

Artykuł 14

Zawiadamianie władz okręgu konsularnego.

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

Z chwilą gdy kierownik urzędu konsularnego zostanie dopuszczony, choćby tymczasowo, do wykonywania swych funkcji, państwo przyjmujące powinno niezwłocznie zawiadomić o tym właściwe władze okręgu konsularnego. Powinno ono również zapewnić podjęcie niezbędnych środków dla umożliwienia kierownikowi urzędu konsularnego wywiązywania się z obowiązków urzędowych i korzystania z postanowień niniejszej konwencji.

Artykuł 15

Tymczasowe wykonywanie funkcji kierownika urzędu konsularnego.

1. Jeżeli kierownik urzędu konsularnego nie ma możliwości wykonywania swych funkcji lub jeżeli stanowisko kierownika urzędu konsularnego jest nie obsadzone, jako kierownik urzędu konsularnego może czasowo działać tymczasowy kierownik.

2. Imiona i nazwisko tymczasowego kierownika są notyfikowane bądź przez przedstawicielstwo dyplomatyczne państwa wysyłającego, bądź gdy państwo to nie ma przedstawicielstwa dyplomatycznego w państwie przyjmującym, przez kierownika urzędu konsularnego, bądź w razie gdy ten nie może tego uczynić, przez jakąkolwiek właściwą władzę państwa wysyłającego ministerstwu spraw zagranicznych państwa przyjmującego lub władzy wyznaczonej przez to ministerstwo. Notyfikacja ta powinna być w zasadzie dokonana uprzednio. Państwo przyjmujące może uzależnić od swej zgody dopuszczenie jako tymczasowego kierownika osoby, która nie jest przedstawicielem dyplomatycznym ani urzędnikiem konsularnym państwa wysyłającego w państwie przyjmującym.

3. Właściwe władze państwa przyjmującego powinny udzielać tymczasowemu kierownikowi pomocy i ochrony. W czasie gdy kieruje on urzędem, postanowienia niniejszej konwencji mają do niego zastosowanie na tych samych zasadach jak do kierownika danego urzędu konsularnego. Państwo przyjmujące nie jest jednak obowiązane do przyznania tymczasowemu kierownikowi ułatwień, przywilejów i immunitetów, z których korzystanie przez kierownika urzędu konsularnego uzależnione jest od warunków, których nie spełnia tymczasowy kierownik.

4. Gdy w okolicznościach przewidzianych w ustępie 1 niniejszego artykułu tymczasowym kierownikiem jest mianowany przez państwo wysyłające członek personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa dyplomatycznego tego państwa w państwie przyjmującym, korzysta on nadal z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych, jeżeli państwo przyjmujące temu się nie sprzeciwia.

Artykuł 16

Pierwszeństwo między kierownikami urzędów konsularnych.

1. Porządek pierwszeństwa między kierownikami urzędów konsularnych w każdej klasie jest

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

ustalony według dat udzielenia każdemu z nich exequatur.

2. Jeżeli jednak kierownik urzędu konsularnego był przed uzyskaniem exequatur tymczasowo dopuszczony do wykonywania swych funkcji, data tego tymczasowego dopuszczenia określa jego miejsce w porządku pierwszeństwa; miejsce to utrzymuje on po udzielaniu mu exequatur.

3. Porządek pierwszeństwa między dwoma lub więcej kierownikami urzędów konsularnych, którzy uzyskali exequatur lub tymczasowe dopuszczenie w tym samym dniu, jest ustalony według dat przedstawienia państwu przyjmującemu ich listów komisyjnych, podobnych dokumentów lub notyfikacji przewidzianych w ustępie 3 artykułu 11.

4. Tymczasowi kierownicy urzędów konsularnych następują w porządku pierwszeństwa po wszystkich kierownikach urzędów konsularnych. Porządek pierwszeństwa między nimi jest ustalany według dat objęcia przez nich funkcji tymczasowych kierowników, wskazanych w notyfikacjach dokonanych stosownie do ustępu 2 artykułu 15.

5. Honorowi urzędnicy konsularni będący kierownikami urzędów konsularnych następują w porządku pierwszeństwa w każdej klasie po zawodowych kierownikach urzędów konsularnych w kolejności i zgodnie z zasadami ustalonymi w poprzednich ustępach.

6. Kierownikom urzędów konsularnych przysługuje pierwszeństwo przed urzędnikami konsularnymi nie posiadającymi tego statusu.

Artykuł 17

Dokonywanie czynności dyplomatycznych przez urzędników konsularnych.

1. W państwie, w którym państwo wysyłające nie posiada przedstawicielstwa dyplomatycznego i nie jest reprezentowane przez przedstawicielstwo dyplomatyczne państwa trzeciego, urzędnik konsularny może być za zgodą państwa przyjmującego upoważniony do dokonywania czynności dyplomatycznych, co nie ma wpływu na jego status konsularny. Dokonywanie tych czynności przez urzędnika konsularnego nie daje mu żadnego prawa do przywilejów i immunitetów dyplomatycznych.

2. Urzędnik konsularny może, po notyfikowaniu państwu przyjmującemu, reprezentować państwo wysyłające przy każdej organizacji międzyrządowej. Występując w tym charakterze ma on prawo do korzystania z wszelkich przywilejów i immunitetów przyznawanych przez międzynarodowe prawo zwyczajowe lub umowy międzynarodowe przedstawicielowi przy organizacji międzyrządowej; w odniesieniu jednak do wykonywania przez niego jakiejkolwiek funkcji konsularnej nie ma on prawa do immunitetu jurysdykcyjnego dalej idącego niż ten, z którego urzędnik konsularny korzysta zgodnie z niniejszą konwencją.

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

Artykuł 18

Mianowanie tej samej osoby urzędnikiem konsularnym przez dwa lub więcej państw.

Dwa lub więcej państw może za zgodą państwa przyjmującego mianować tę samą osobę urzędnikiem konsularnym w tym państwie.

Artykuł 19

Mianowanie członków personelu konsularnego.

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 20, 22 i 23 państwo wysyłające może mianować członków personelu konsularnego według swego uznania.

2. Państwo wysyłające notyfikuje państwu przyjmującemu imiona, nazwiska, kategorię i klasę wszystkich urzędników konsularnych poza kierownikiem urzędu konsularnego odpowiednio wcześniej, aby państwo przyjmujące mogło, jeżeli sobie tego życzy, skorzystać z uprawnień przewidzianych w ustępie 3 artykułu 23.

3. Państwo wysyłające może, jeżeli tego wymagają jego ustawy i inne przepisy, zwrócić się do państwa przyjmującego o udzielenie exequatur urzędnikowi konsularnemu, który nie jest kierownikiem urzędu konsularnego.

4. Państwo przyjmujące może, jeżeli tego wymagają jego ustawy i inne przepisy, udzielić exequatur urzędnikowi konsularnemu, który nie jest kierownikiem urzędu konsularnego.

Artykuł 20

Liczebność personelu konsularnego.

W braku wyraźnego porozumienia co do liczebności personelu konsularnego państwo przyjmujące może żądać, aby liczebność personelu była utrzymana w granicach uznanych przez nie za rozsądne i normalne, z uwzględnieniem okoliczności i warunków istniejących w okręgu konsularnym oraz potrzeb danego urzędu konsularnego.

Artykuł 21

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

Pierwszeństwo między urzędami konsularnymi urzędu konsularnego.

Porządek pierwszeństwa między urzędnikami konsularnymi urzędu konsularnego oraz wszelkie w nim zmiany są notyfikowane przez przedstawicielstwo dyplomatyczne państwa wysyłającego lub, jeżeli państwo to nie ma takiego przedstawicielstwa w państwie przyjmującym, przez kierownika urzędu konsularnego ministerstwu spraw zagranicznych państwa przyjmującego lub władzy wyznaczonej przez to ministerstwo.

Artykuł 22

Obywatelstwo urzędników konsularnych.

1. Urzędnicy konsularni powinni w zasadzie mieć obywatelstwo państwa wysyłającego.
2. Urzędnicy konsularni mogą być mianowani spośród obywateli państwa przyjmującego jedynie za wyraźną zgodą tego państwa, które może ją w każdej chwili cofnąć.
3. Państwo przyjmujące może zastrzec sobie to samo prawo wobec obywateli państwa trzeciego, którzy nie są równocześnie obywatelami państwa wysyłającego.

Artykuł 23

Osoby uznane za persona non grata.

1. Państwo przyjmujące może w każdej chwili zawiadomić państwo wysyłające, że urzędnik konsularny jest persona non grata lub że jakikolwiek inny członek personelu konsularnego jest osobą niepożądaną. Wówczas państwo wysyłające, odpowiednio do przypadku, albo odwoła daną osobę, albo położy kres jej funkcjom w urzędzie konsularnym.
2. Jeżeli państwo wysyłające odmawia wypełnienia lub nie wypełnia w rozsądnym terminie swych obowiązków wynikających z ustępu 1 niniejszego artykułu, państwo przyjmujące może, odpowiednio do przypadku, albo cofnąć exequatur danej osobie, albo przestać ją uważać za członka personelu konsularnego.
3. Osoba mianowana członkiem urzędu konsularnego może być uznana za osobę niepożądaną przed przybyciem na terytorium państwa przyjmującego lub, jeżeli już się w tym państwie znajduje, przed objęciem swych funkcji w urzędzie konsularnym. Państwo wysyłające powinno w takim przypadku cofnąć nominację.

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

4. W przypadkach wymienionych w ustępach 1 i 3 niniejszego artykułu państwo przyjmujące nie jest obowiązane do podawania państwu wysyłającemu przyczyn swej decyzji.

Artykuł 24

Notyfikowanie państwu przyjmującemu mianowań, przyjazdów i wyjazdów.

1. Notyfikuje się ministerstwu spraw zagranicznych państwa przyjmującego lub władzy wyznaczonej przez to ministerstwo:

- a) mianowanie członków urzędu konsularnego, ich przybycia do urzędu konsularnego po mianowaniu, ich ostateczny wyjazd lub zaprzestanie przez nich wykonywania ich funkcji oraz wszelkie inne zmiany wpływające na ich status, które mogą powstać w czasie ich służby w urzędzie konsularnym;
- b) przybycie i ostateczny wyjazd osoby należącej do rodziny członka urzędu konsularnego pozostającej z nim we wspólnocie domowej oraz, jeżeli to ma miejsce, fakt, że jakaś osoba staje się lub przestaje być członkiem rodziny;
- c) przybycie i ostateczny wyjazd członków personelu prywatnego oraz, jeżeli to ma miejsce, fakt zakończenia ich służby w tym charakterze;
- d) zatrudnienie i zwolnienie osób zamieszkałych w państwie przyjmującym jako członków urzędu konsularnego lub jako członków personelu prywatnego uprawnionych do korzystania z przywilejów i immunitetów.

2. Jeżeli to jest możliwe, przybycie lub ostateczny wyjazd należy notyfikować również uprzednio.

Dział II

Zakończenie funkcji konsularnych.

Artykuł 25

Zakończenie funkcji członka urzędu konsularnego.

Funkcje członka urzędu konsularnego ulegają zakończeniu między innymi przez:

- a) notyfikację przez państwo wysyłające państwu przyjmującemu, że funkcje danej osoby

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

uległy zakończeniu;

- b) cofnięcie exequatur;
- c) notyfikację przez państwo przyjmujące państwu wysyłającemu, że państwo przyjmujące przestało uważać tę osobę za członka personelu konsularnego.

Artykuł 26

Wyjazd z terytorium państwa przyjmującego.

Państwo przyjmujące powinno, nawet w razie konfliktu zbrojnego, zapewnić członkom urzędu konsularnego i członkom personelu prywatnego, którzy nie są obywatelami państwa przyjmującego, jak również członkom ich rodzin pozostającym z nimi we wspólnocie domowej, niezależnie od ich obywatelstwa, czas i ułatwienia niezbędne dla umożliwienia im przygotowania ich wyjazdu i opuszczenia jego terytorium w możliwie najbliższym terminie po zakończeniu ich funkcji. W szczególności państwo przyjmujące powinno w razie konieczności dać do ich dyspozycji środki transportu niezbędne dla nich samych i dla ich mienia, z wyjątkiem mienia nabytego w państwie przyjmującym, którego wywóz w chwili wyjazdu jest zabroniony.

Artykuł 27

Ochrona pomieszczeń i archiwów konsularnych oraz interesów państwa wysyłającego w okolicznościach wyjątkowych.

1. W razie zerwania stosunków konsularnych między dwoma państwami:

- a) państwo przyjmujące jest obowiązane, nawet w razie konfliktu zbrojnego, szanować i ochraniać pomieszczenia konsularne, mienie urzędu konsularnego i archiwa konsularne;
- b) państwo wysyłające może powierzyć pieczę nad pomieszczeniami konsularnymi, mieniem znajdującym się w tych pomieszczeniach i archiwami konsularnymi państwu trzeciemu, zaakceptowanemu przez państwo przyjmujące;
- c) państwo wysyłające może powierzyć ochronę swych interesów oraz interesów swych obywateli państwu trzeciemu zaakceptowanemu przez państwo przyjmujące.

2. W razie czasowego lub ostatecznego zamknięcia urzędu konsularnego mają zastosowanie postanowienia punktu a) ustępu 1 niniejszego artykułu. Ponadto:

- a) jeżeli państwo wysyłające, nie będąc reprezentowane w państwie przyjmującym przez

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

przedstawicielstwo dyplomatyczne, ma na terytorium tego państwa inny urząd konsularny, urzędowi temu można powierzyć pieczę nad pomieszczeniami zamkniętego urzędu konsularnego, mieniem znajdującym się w tych pomieszczeniach i archiwami konsularnymi, jak również za zgodą państwa przyjmującego wykonywanie funkcji konsularnych w okręgu tego urzędu konsularnego; albo

b) jeżeli państwo wysyłające nie ma przedstawicielstwa dyplomatycznego ani innego urzędu konsularnego w państwie przyjmującym, mają zastosowanie postanowienia punktów b) i c) ustępu 1 niniejszego artykułu.

Rozdział drugi

UŁATWIENIA, PRZYWILEJE I IMMUNITETY DOTYCZĄCE URZĘDÓW KONSULARNYCH, ZAWODOWYCH URZĘDNIKÓW KONSULARNYCH I INNYCH CZŁONKÓW URZĘDU KONSULARNEGO

Dział I

Ułatwienia, przywileje i immunitety dotyczące urzędu konsularnego.

Artykuł 28

Ułatwienia w działalności urzędu konsularnego.

Państwo przyjmujące udziela wszystkich ułatwień w wykonywaniu przez urząd konsularny jego funkcji.

Artykuł 29

Używanie flagi i godła państwowego.

1. Państwo wysyłające ma prawo używania w państwie przyjmującym swej flagi państwowej i godła zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

2. Flaga państwa wysyłającego może być wywieszona i jego godło może być umieszczone na budynku zajmowanym przez urząd konsularny i na jego drzwiach wejściowych, jak również na rezydencji kierownika urzędu konsularnego oraz na jego środkach transportu, gdy są używane do

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

celów służbowych.

3. Przy korzystaniu z prawa przyznanego w niniejszym artykule należy uwzględniać ustawy i inne przepisy oraz zwyczaje państwa przyjmującego.

Artykuł 30

Pomieszczenia.

1. Państwo przyjmujące powinno bądź ułatwiać nabycie na jego terytorium, zgodnie z jego ustawami i innymi przepisami, przez państwo wysyłające pomieszczeń niezbędnych dla urzędu konsularnego, bądź pomagać temu państwu w uzyskaniu pomieszczeń w inny sposób.

2. Powinno ono również w miarę potrzeby pomagać urzędowi konsularnemu w uzyskaniu odpowiednich mieszkań dla jego członków.

Artykuł 31

Nietykalność pomieszczeń konsularnych.

1. Pomieszczenia konsularne są nietykalne w zakresie przewidzianym w niniejszym artykule.

2. Władze państwa przyjmującego nie mogą wkraczać do tej części pomieszczeń konsularnych, które urząd konsularny używa wyłącznie na potrzeby swojej pracy, chyba że wyrazi na to zgodę kierownik urzędu konsularnego, osoba przez niego wyznaczona lub kierownik przedstawicielstwa dyplomatycznego państwa wysyłającego. Zgody kierownika urzędu konsularnego można się jednak domniemywać w razie pożaru lub innego nieszczęśliwego wypadku wymagającego niezwłocznych czynności ochronnych.

3. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 2 niniejszego artykułu państwo przyjmujące ma szczególny obowiązek przedsięwzięcia wszelkich stosownych środków dla ochrony pomieszczeń konsularnych przed jakimkolwiek wtargnięciem lub szkodą oraz dla zapobieżenia jakimkolwiek zakłóceniu spokoju urzędu konsularnego lub uchybieniu jego godności.

4. Pomieszczenia konsularne, ich urządzenia, mienie urzędu konsularnego, jak również jego środki transportu nie podlegają żadnej postaci rekwizycji na cele obrony narodowej lub użyteczności publicznej. Jeżeli na te cele niezbędne jest wywłaszczenie, powinny być przedsięwzięte wszelkie odpowiednie środki dla uniknięcia utrudnienia wykonywania funkcji konsularnych i powinno być niezwłocznie wypłacone państwu wysyłającemu odpowiednie i efektywne odszkodowanie.

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

Artykuł 32

Wyłączenie pomieszczeń konsularnych od opłat i podatków.

1. Pomieszczenia konsularne i rezydencja zawodowego kierownika urzędu konsularnego, których właścicielem lub najemcą jest państwo wysyłające lub jakakolwiek osoba działająca w jego imieniu, są zwolnione od wszelkich opłat i podatków państwowych, regionalnych i komunalnych, z wyjątkiem opłat należnych za świadczenie określonych usług.
2. Zwolnień przewidzianych w ustępie 1 niniejszego artykułu nie stosuje się do opłat i podatków ciążących na podstawie ustaw i innych przepisów państwa przyjmującego na osobie, która zawarła umowę z państwem wysyłającym lub z osobą działającą w jego imieniu.

Artykuł 33

Nietykalność archiwów i dokumentów konsularnych.

Archiwa i dokumenty konsularne są nietykalne, niezależnie od czasu i miejsca, w którym się znajdują.

Artykuł 34

Swoboda poruszania się.

Z zastrzeżeniem swych ustaw i innych przepisów dotyczących stref, do których wstęp ze względu na bezpieczeństwo państwa jest zabroniony lub ograniczony, państwo przyjmujące zapewnia wszystkim członkom urzędu konsularnego swobodę poruszania się i podróżowania na swym terytorium.

Artykuł 35

Swoboda porozumiewania się.

1. Państwo przyjmujące dopuszcza i ochrania swobodę porozumiewania się urzędu konsularnego do wszelkich celów urzędowych. Przy porozumiewaniu się z rządem, przedstawicielstwami

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

dyplomatycznymi oraz innymi urzędami konsularnymi państwa wysyłającego, bez względu na to, gdzie się znajdują, urząd konsularny może używać wszelkich odpowiednich środków, łącznie z kurierami dyplomatycznymi lub konsularnymi, pocztą dyplomatyczną lub konsularną oraz korespondencją sporządzoną kodem lub szyfrem. Urząd konsularny może jednak zainstalować nadajnik radiowy i używać go jedynie za zgodą państwa przyjmującego.

2. Korespondencja urzędowa urzędu konsularnego jest nietykalna. Wyrażenie "korespondencja urzędowa" oznacza wszelką korespondencję dotyczącą urzędu konsularnego i jego funkcji.

3. Poczty konsularnej nie wolno ani otwierać, ani zatrzymywać. Jeżeli jednak właściwe władze państwa przyjmującego mają poważne podstawy, aby przypuszczać, że poczta zawiera inne przedmioty niż korespondencja, dokumenty i przedmioty określone w ustępie 4 niniejszego artykułu, mogą prosić, aby poczta ta została otwarta w ich obecności przez upoważnionego przedstawiciela państwa wysyłającego. Jeżeli władze państwa wysyłającego odmówią zastosowania się do tej prośby, poczta zostanie zwrócona do miejsca, skąd pochodzi.

4. Paczki składające się na pocztę konsularną powinny mieć widoczne oznaczenie zewnętrzne ich charakteru i mogą zawierać jedynie korespondencję urzędową, jak również dokumenty lub przedmioty przeznaczone wyłącznie do użytku urzędowego.

5. Kurier konsularny powinien być zaopatrzony w urzędowy dokument stwierdzający jego charakter i określający liczbę paczek składających się na pocztę konsularną. Z wyjątkiem przypadku, gdy państwo przyjmujące na to zezwala, nie może on być obywatelem państwa przyjmującego ani - gdy nie jest obywatelem państwa wysyłającego - nie może mieć stałego miejsca zamieszkania w państwie przyjmującym. W czasie wykonywania swych funkcji kurier ten jest chroniony przez państwo przyjmujące. Korzysta on z nietykalności osobistej i nie może być aresztowany ani zatrzymany w jakikolwiek sposób.

6. Państwo wysyłające, jego przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne mogą wyznaczać kurierów konsularnych ad hoc. W takich przypadkach postanowienia ustępu 5 niniejszego artykułu mają również zastosowanie z zastrzeżeniem, że wymienione tam immunitety wygasają, gdy taki kurier doręczy odbiorcy pocztę konsularną, która została mu powierzona.

7. Poczta konsularna może być powierzona kapitanowi statku morskiego lub handlowego statku powietrznego, udającego się do prawnie dozwolonego miejsca przybycia. Kapitan ten powinien być zaopatrzony w urzędowy dokument określający liczbę paczek składających się na pocztę, lecz nie jest uważany za kuriera konsularnego. Na podstawie porozumienia z właściwymi władzami miejscowymi urząd konsularny może wysłać jednego ze swych członków w celu bezpośredniego i swobodnego odebrania poczty konsularnej od kapitana statku morskiego lub handlowego statku powietrznego.

Artykuł 36

Porozumiewanie się z obywatelami państwa wysyłającego.

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

1. W celu ułatwienia wykonywania funkcji konsularnych dotyczących obywateli państwa wysyłającego:

a) urzędnicy konsularni mają swobodę porozumiewania się z obywatelami państwa wysyłającego i udawania się do nich. Obywatele państwa wysyłającego mają taką samą swobodę w odniesieniu do porozumiewania się z urzędnikami konsularnymi państwa wysyłającego oraz udawania się do nich;

b) jeżeli zainteresowana osoba o to prosi, właściwe władze państwa przyjmującego powinny niezwłocznie zawiadomić urząd konsularny Państwa wysyłającego o tym, że w jego okręgu konsularnym obywatel tego państwa został tymczasowo aresztowany, uwięziony lub pozbawiony wolności w jakikolwiek inny sposób. Każda wiadomość, skierowania do urzędu konsularnego przez osobę przebywającą w areszcie tymczasowym, więzieniu lub pozbawioną wolności w jakikolwiek inny sposób, powinna być również niezwłocznie przekazana przez wspomniane władze. Powinny one też niezwłocznie poinformować zainteresowaną osobę o jej prawach wynikających z niniejszego punktu;

c) urzędnicy konsularni mają prawo odwiedzania obywatela państwa wysyłającego, który jest tymczasowo aresztowany, uwięziony lub pozbawiony wolności w jakikolwiek inny sposób, rozmawiania i korespondowania z nim oraz zapewnienia mu zastępstwa prawnego. Mają oni również prawo odwiedzania każdego obywatela państwa wysyłającego, który w wykonaniu wyroku w ich okręgu bądź przebywa w więzieniu, bądź jest pozbawiony wolności w jakikolwiek inny sposób. Urzędnicy konsularni powinni jednak powstrzymać się od działania na rzecz obywatela przebywającego w areszcie tymczasowym lub w więzieniu bądź pozbawionego wolności w jakikolwiek inny sposób, jeżeli zainteresowana osoba wyraźnie się temu sprzeciwi.

2. Prawa określone w ustępie 1 niniejszego artykułu powinny być wykonywane zgodnie z ustawami i innymi przepisami państwa przyjmującego, z zastrzeżeniem jednak, że wspomniane ustawy i inne przepisy powinny umożliwiać pełną realizację celów, którym służą prawa przyznane na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 37

Zawiadamianie o przypadkach zgonu, opieki lub kurateli, rozbicia się statku i wypadku lotniczego.

Jeżeli właściwe władze państwa przyjmującego posiadają odpowiednie informacje, są obowiązane:

a) w razie zgonu obywatela państwa wysyłającego niezwłocznie zawiadomić o tym urząd konsularny, w którego okręgu nastąpił zgon;

b) niezwłocznie zawiadomić właściwy urząd konsularny o każdym przypadku, kiedy ustanowienie opiekuna lub kuratora leży w interesie małoletniego lub innej osoby nie posiadającej pełnej zdolności do czynności prawnych, która ma obywatelstwo państwa wysyłającego. Udzielenie tej informacji nie powinno jednak stanowić przeszkody do stosowania ustaw i innych przepisów państwa przyjmującego w odniesieniu do ustanowienia tego opiekuna lub kuratora;

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

c) jeżeli statek mający przynależność państwową państwa wysyłającego uległ rozbiciu lub osiadł na mieliźnie na morzu terytorialnym lub na wodach wewnętrznych państwa przyjmującego albo jeżeli statek powietrzny zarejestrowany w państwie wysyłającym uległ wypadkowi na terytorium państwa przyjmującego, niezwłocznie zawiadomić urząd konsularny najbliższy miejsca wypadku.

Artykuł 38

Porozumiewanie się z władzami państwa przyjmującego.

Przy wykonywaniu swych funkcji urzędnicy konsularni mogą zwracać się do:

- a) właściwych władz miejscowych swego okręgu konsularnego;
- b) właściwych władz centralnych państwa przyjmującego, jeżeli to jest dopuszczalne i w zakresie, w jakim to jest dopuszczalne na podstawie ustaw i innych przepisów oraz zwyczajów państwa przyjmującego lub odpowiednich umów międzynarodowych.

Artykuł 39

Opłaty i inne należności konsularne.

1. Urząd konsularny może pobierać na terytorium państwa przyjmującego za dokonywanie czynności konsularnych opłaty i inne należności przewidziane przez ustawy i inne przepisy państwa wysyłającego.

2. Kwoty pobierane z tytułu opłat i innych należności przewidzianych w ustępie 1 niniejszego artykułu oraz dotyczące ich pokwitowania są zwolnione w państwie przyjmującym od wszelkich opłat i podatków.

Dział II

Ułatwienia, przywileje i immunitety dotyczące zawodowych urzędników konsularnych i innych członków urzędów konsularnych

Artykuł 40

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

Ochrona urzędników konsularnych.

Państwo przyjmujące będzie traktowało urzędników konsularnych z należnym szacunkiem i zastosuje wszelkie odpowiednie środki dla zapobiegania jakimkolwiek zamachom na ich osoby, wolność lub godność.

Artykuł 41

Nietykalność osobista urzędników konsularnych.

1. Urzędnicy konsularni podlegają zatrzymaniu lub tymczasowemu aresztowaniu jedynie w razie popełnienia ciężkiej zbrodni i na podstawie postanowienia właściwej władzy sądowej.
2. Z wyjątkiem przypadku przewidzianego w ustępie 1 niniejszego artykułu urzędnicy konsularni mogą być więzieni lub podlegać jakiegokolwiek innej formie ograniczenia ich wolności osobistej jedynie w wykonaniu prawomocnego wyroku sądowego.
3. Jeżeli wszczęto postępowanie karne przeciwko urzędnikowi konsularnemu, jest on obowiązany stawić się przez właściwymi władzami. Postępowanie powinno być jednak prowadzone ze względami należnymi mu z uwagi na jego urzędowe stanowisko oraz, z wyjątkiem przypadku przewidzianego w ustępie 1 niniejszego artykułu, w sposób, który by możliwie jak najmniej utrudniał wykonywanie funkcji konsularnych. Jeżeli w okolicznościach wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu niezbędne jest tymczasowe aresztowanie lub zatrzymanie urzędnika konsularnego, postępowanie przeciwko niemu powinno być wszczęte w możliwie najkrótszym czasie.

Artykuł 42

Zawiadamianie o aresztowaniu, zatrzymaniu i postępowaniu karnym.

W razie zatrzymania lub tymczasowego aresztowania członka personelu konsularnego lub wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego państwo przyjmujące jest obowiązane zawiadomić o tym możliwie jak najszybciej kierownika urzędu konsularnego. Jeżeli jednemu z tych środków podlega ten ostatni, państwo przyjmujące powinno zawiadomić państwo wysyłające w drodze dyplomatycznej.

Artykuł 43

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

Immunitet jurysdykcyjny.

1. Urzędnicy konsularni i pracownicy konsularni nie podlegają jurysdykcji władz sądowych i administracyjnych państwa przyjmującego w odniesieniu do czynności dokonanych w wykonaniu funkcji konsularnych.
2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie stosuje się jednak do powództw cywilnych:
 - a) wynikłych z zawarcia przez urzędnika konsularnego lub pracownika konsularnego umowy, w której nie występował on wyraźnie lub w sposób domniemany jako przedstawiciel państwa wysyłającego;
 - b) wytoczonych przez osoby trzecie na skutek szkód powstałych w wyniku wypadku spowodowanego w państwie przyjmującym przez pojazd, statek morski lub statek powietrzny.

Artykuł 44

Obowiązek składania zeznań w charakterze świadka.

1. Członkowie urzędu konsularnego mogą być wzywani w charakterze świadków w toku postępowania sądowego lub administracyjnego. Pracownicy konsularni oraz członkowie personelu służby nie powinni odmawiać składania zeznań, z wyjątkiem przypadków wymienionych w ustępie 3 niniejszego artykułu. Jeżeli urzędnik konsularny odmawia złożenia zeznań, nie można stosować wobec niego żadnego środka przymusu ani sankcji.
2. Władza żądająca zeznań powinna unikać utrudniania urzędnikowi konsularnemu wykonywania jego funkcji. Może ona, gdy to jest możliwe, bądź przyjąć to zeznanie w jego mieszkaniu lub w urzędzie konsularnym, bądź przyjąć od niego oświadczenie na piśmie.
3. Członkowie urzędu konsularnego nie są obowiązani do składania zeznań co do faktów związanych z wykonywaniem ich funkcji ani do przedstawiania urzędowej korespondencji i dokumentów odnoszących się do ich funkcji. Mają oni również prawo odmowy zeznań w charakterze ekspertów w zakresie prawa państwa wysyłającego.

Artykuł 45

Zrzeczenie się przywilejów i immunitetów.

1. Państwo wysyłające może zrzec się w odniesieniu do członka urzędu konsularnego przywilejów i

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

immunitetów przewidzianych w artykule 41, 43 i 44.

2. Zrzeczenie się powinno być zawsze wyraźne, z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu i zakomunikowane państwu przyjmującemu na piśmie.

3. Wszczęcie przez urzędnika konsularnego lub pracownika konsularnego postępowania w przypadku, w którym mógłby on korzystać z immunitetu jurysdykcyjnego na podstawie artykułu 43, pozbawia go prawa powołania się na immunitet jurysdykcyjny w stosunku do jakiegokolwiek powództwa wzajemnego, bezpośrednio związanego z powództwem głównym.

4. Zrzeczenie się immunitetu jurysdykcyjnego co do postępowania cywilnego lub administracyjnego nie jest uważane za pociągające za sobą zrzeczenie się immunitetu od środków wykonania orzeczenia; w stosunku do takich środków niezbędne jest odrębne zrzeczenie się.

Artykuł 46

Zwolnienie od rejestracji cudzoziemców i zezwolenia na pobyt.

1. Urzędnicy konsularni i pracownicy konsularni oraz członkowie ich rodzin pozostający z nimi we wspólnocie domowej są zwolnieni od wszelkich obowiązków przewidzianych w ustawach i innych przepisach państwa przyjmującego dotyczących rejestracji cudzoziemców i zezwolenia na pobyt.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu nie stosuje się jednak do pracownika konsularnego, który nie jest stałym pracownikiem państwa wysyłającego lub wykonuje w państwie przyjmującym jakąkolwiek prywatną działalność zarobkową, ani do członka jego rodziny.

Artykuł 47

Zwolnienie od zezwoleń na pracę.

1. Członkowie urzędu konsularnego są zwolnieni, w zakresie pracy wykonywanej przez nich dla państwa wysyłającego, od wszelkich obowiązków dotyczących zezwoleń na pracę przewidzianych przez ustawy i inne przepisy państwa przyjmującego dotyczące zatrudniania cudzoziemców.

2. Członkowie personelu prywatnego urzędników konsularnych i pracowników konsularnych są zwolnieni od obowiązków, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, jeżeli nie wykonują w państwie przyjmującym żadnej innej działalności zarobkowej.

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

Artykuł 48

Zwolnienie od ubezpieczenia społecznego.

1. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 niniejszego artykułu członkowie urzędu konsularnego w zakresie pracy wykonywanej przez nich dla państwa wysyłającego oraz członkowie ich rodzin pozostający z nimi we wspólnocie domowej nie podlegają przepisom o ubezpieczeniu społecznym, jakie obowiązują w państwie przyjmującym.

2. Zwolnienie przewidziane w ustępie 1 niniejszego artykułu stosuje się również do członków personelu prywatnego, którzy są zatrudnieni wyłącznie u członków urzędu konsularnego, pod warunkiem że:

a) nie są oni obywatelami państwa przyjmującego ani nie mają w nim stałego miejsca zamieszkania; oraz

b) podlegają przepisom o ubezpieczeniu społecznym obowiązującym w państwie wysyłającym lub w państwie trzecim.

3. Członkowie urzędu konsularnego zatrudniający osoby, do których nie stosuje się zwolnienia przewidzianego w ustępie 2 niniejszego artykułu, powinni przestrzegać obowiązków nakładanych na pracodawców przez przepisy państwa przyjmującego o ubezpieczeniu społecznym.

4. Zwolnienie przewidziane w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu nie wyklucza dobrowolnego uczestnictwa w systemie ubezpieczenia społecznego państwa przyjmującego, pod warunkiem że takie uczestnictwo jest przez to państwo dozwolone.

Artykuł 49

Zwolnienie od opłat i podatków.

1. Urzędnicy konsularni i pracownicy konsularni, jak również członkowie ich rodzin pozostający z nimi we wspólnocie domowej, są zwolnieni od wszelkich opłat i podatków osobistych i rzeczowych - państwowych, regionalnych i komunalnych - z wyjątkiem:

a) podatków pośrednich tego rodzaju, które zazwyczaj są wliczane w cenę towarów lub usług;

b) opłat i podatków od prywatnego mienia nieruchomego położonego na terytorium państwa przyjmującego, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 32;

c) podatków od spadku i podatków od przeniesienia prawa własności, pobieranych przez

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

państwo przyjmujące, z zastrzeżeniem postanowień punktu b) artykułu 51;

d) opłat i podatków od prywatnych dochodów, łącznie z dochodami od kapitału mających swe źródło w państwie przyjmującym oraz podatków od kapitału zainwestowanego w przedsiębiorstwach handlowych lub finansowych w państwie przyjmującym;

e) opłat pobieranych z tytułu zapłaty za świadczenia określonych usług;

f) opłat rejestracyjnych, sądowych, hipotecznych i stemplowych z zastrzeżeniem postanowień artykułu 32.

2. Członkowie personelu służby są zwolnieni od opłat i podatków od wynagrodzeń, które otrzymują za swą pracę.

3. Członkowie urzędu konsularnego zatrudniający osoby, których wynagrodzenie lub uposażenie nie są zwalniane od podatku od dochodów w państwie przyjmującym, powinni wypełniać obowiązki nakładane na pracodawców przez ustawy i inne przepisy tego państwa w zakresie pobierania podatku od dochodu.

Artykuł 50

Zwolnienie od opłat celnych i rewizji celnej.

1. Zgodnie z przyjętymi przez siebie ustawami i innymi przepisami państwo przyjmujące zezwala na przywóz oraz udziela zwolnienia od wszelkich opłat celnych, podatków i innych związanych z tym należności, z wyjątkiem opłat za składowanie, przewóz i inne podobne usługi, co do:

a) przedmiotów przeznaczonych do użytku służbowego urzędu konsularnego;

b) przedmiotów przeznaczonych do użytku osobistego urzędników konsularnych i członków ich rodzin pozostających z nimi we wspólnocie domowej, łącznie z przedmiotami przeznaczonymi do ich urzędzenia się. Artykuły konsumpcyjne nie powinny przekraczać ilości koniecznych do bezpośredniego spożycia przez te osoby.

2. Pracownicy konsularni korzystają z przywilejów i zwolnień przewidzianych w ustępie 1 niniejszego artykułu co do przedmiotów przywiezionych w czasie ich pierwszego instalowania się.

3. Bagaż osobisty, przywieziony przez urzędników konsularnych i członków ich rodzin pozostających z nimi we wspólnocie domowej, zwolniony jest od rewizji celnej. Może być on poddawany tej rewizji tylko wówczas, gdy istnieją poważne powody do przypuszczenia, że zawiera przedmioty inne niż wymienione w punkcie b) ustępu 1 niniejszego artykułu albo przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony przez ustawy i inne przepisy państwa przyjmującego lub które podlegają jego ustawom i innym przepisom o kwarantannie. Rewizja taka powinna być dokonywana w obecności zainteresowanego urzędnika konsularnego lub członka jego rodziny.

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

Artykuł 51

Spadek po członku urzędu konsularnego lub członku jego rodziny.

W razie śmierci członka urzędu konsularnego lub członka jego rodziny pozostającego z nim we wspólnocie domowej państwo przyjmujące jest obowiązane:

- a) zezwolić na wywóz ruchomego mienia zmarłego, z wyjątkiem mienia nabytego w państwie przyjmującym, którego wywóz był zabroniony w chwili śmierci danej osoby;
- b) nie pobierać państwowych, regionalnych ani komunalnych podatków od spadku, ani od przeniesienia prawa własności co do mienia ruchomego, które znajdowało się w państwie przyjmującym jedynie w związku z przebywaniem zmarłego w tym państwie w charakterze członka urzędu konsularnego lub członka jego rodziny.

Artykuł 52

Zwolnienie od świadczeń osobistych i rzeczowych.

Państwo przyjmujące powinno zwalniać członków urzędu konsularnego i członków ich rodzin pozostających z nimi we wspólnocie domowej od wszelkich świadczeń osobistych, od wszelkiej służby publicznej jakiegokolwiek rodzaju oraz od obciążeń wojskowych, takich jak związane z rekwizycją, daninami i zakwaterowaniem.

Artykuł 53

Początek i koniec przywilejów i immunitetów konsularnych.

1. Każdy członek urzędu konsularnego korzysta z przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej konwencji z chwilą przybycia na terytorium państwa przyjmującego w celu objęcia swego stanowiska lub, jeżeli znajduje się już na tym terytorium, z chwilą przystąpienia do wykonywania swych funkcji w urzędzie konsularnym.

2. Członkowie rodziny członka urzędu konsularnego pozostający z nim we wspólnocie domowej, jak również członkowie jego personelu prywatnego, korzystają z przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej konwencji albo z chwilą, od której korzysta on z przywilejów i immunitetów stosownie do ustępu 1 niniejszego artykułu, albo z chwilą przybycia ich na terytorium państwa przyjmującego, albo z chwilą, gdy stali się członkami jego rodziny lub jego personelu prywatnego zależnie od tego, która z tych dat jest późniejsza.

3. Gdy funkcje członka urzędu konsularnego ulegają zakończeniu, przywileje i immunitety jego

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

samego oraz członków jego rodziny, pozostających z nim we wspólnocie domowej, jak również członków jego personelu prywatnego, wygasają zazwyczaj albo z chwilą, gdy dana osoba opuszcza terytorium państwa przyjmującego, albo z upływem rozsądnego okresu, w którym mogła to uczynić - zależnie od tego, która z tych dat jest wcześniejsza; do tej daty natomiast trwają nawet w razie konfliktu zbrojnego. Przywileje i immunitety osób wymienionych w ustępie 2 niniejszego artykułu wygasają wtedy, gdy osoby te przestają należeć do wspólnoty domowej członka urzędu konsularnego lub kończą służbę u niego, z zastrzeżeniem jednak, że jeżeli osoby te zamierzają opuścić terytorium państwa przyjmującego w rozsądnym okresie, ich przywileje i immunitety trwają aż do chwili ich wyjazdu.

4. Co do czynności dokonanych przez urzędnika konsularnego lub pracownika konsularnego w wykonywaniu jego funkcji immunitet jurysdykcyjny trwa jednak bez ograniczenia w czasie.

5. W razie śmierci członka urzędu konsularnego, członkowie jego rodziny, którzy pozostawali z nim we wspólnocie domowej, korzystają nadal z przyznanych im przywilejów i immunitetów albo do chwili opuszczenia przez nich terytorium państwa przyjmującego, albo do upływu rozsądnego okresu umożliwiającego im uczynienie tego - zależnie od tego, która z tych dat jest wcześniejsza.

Artykuł 54

Obowiązki państw trzecich.

1. Jeżeli urzędnik konsularny przejeżdża przez terytorium państwa trzeciego albo znajduje się na terytorium państwa trzeciego, które udzieliło mu wizy, w razie gdy wiza taka jest wymagana, będąc w podróży bądź w celu objęcia swego stanowiska lub powrotu na nie, bądź wracając do państwa wysyłającego, państwo trzecie przyzna mu wszelkie immunitety przewidziane w innych artykułach niniejszej konwencji, które mogą być niezbędne dla umożliwienia mu przejazdu lub powrotu. To samo stosuje się do członków jego rodziny pozostających z nim we wspólnocie domowej i korzystających z takich przywilejów i immunitetów, którzy bądź towarzyszą urzędnikowi konsularnemu, bądź podróżują oddzielnie w celu połączenia się z nim lub powrotu do państwa wysyłającego.

2. W okolicznościach analogicznych do określonych w ustępie 1 niniejszego artykułu państwa trzecie nie powinny utrudniać przejazdu przez swoje terytorium również innym członkom urzędu konsularnego i członkom ich rodzin pozostającym z nimi we wspólnocie domowej.

3. Państwa trzecie przyznają korespondencji urzędowej i innym środkom urzędowego porozumiewania się znajdującym się w tranzycie, łącznie z korespondencją sporządzoną kodem lub szyfrem, taką samą swobodę i ochronę, jaką na podstawie niniejszej konwencji obowiązane jest przyznawać państwo przyjmujące. Przyznają one kurierom konsularnym, którym udzielono wizy, w razie gdy wiza taka jest wymagana, oraz poczcie konsularnej znajdującej się w tranzycie taką samą nietykalność i ochronę, jaką na podstawie niniejszej konwencji obowiązane jest przyznawać państwo przyjmujące.

4. Obowiązki państw trzecich przewidziane w ustępach 1, 2 i 3 niniejszego artykułu stosuje się

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

również do osób wymienionych odpowiednio w tych ustępach, jak również do środków urzędowego porozumiewania się i do poczty konsularnej, która znajduje się na terytorium państwa trzeciego wskutek działania siły wyższej.

Artykuł 55

Przestrzeganie ustaw i innych przepisów państwa przyjmującego.

1. Wszystkie osoby korzystające z przywilejów i immunitetów obowiązane są, bez uszczerbku dla tych przywilejów i immunitetów, przestrzegać ustaw i innych przepisów państwa przyjmującego. Są one również obowiązane nie mieszać się do wewnętrznych spraw tego państwa.
2. Pomieszczenia konsularne nie powinny być używane w sposób niezgodny z wykonywaniem funkcji konsularnych.
3. Postanowienia ustępu 2 niniejszego artykułu nie wyłączają możliwości zainstalowania w części budynku, w którym znajdują się pomieszczenia urzędu konsularnego, biur innych instytucji lub przedstawicielstw, pod warunkiem że pomieszczenia przeznaczone na te biura będą oddzielone od pomieszczeń używanych przez urząd konsularny. W tym przypadku wspomniane biura nie są uważane w rozumieniu niniejszej konwencji za stanowiące część pomieszczeń konsularnych.

Artykuł 56

Ubezpieczenie na wypadek szkód wyrządzonych osobom trzecim.

Członkowie urzędu konsularnego powinni przestrzegać wszelkich obowiązków przewidzianych przez ustawy i inne przepisy państwa przyjmującego w zakresie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej wynikającej z posługiwania się jakimkolwiek pojazdem, statkiem morskim lub statkiem powietrznym.

Artykuł 57

Postanowienia szczególne odnoszące się do wykonywania prywatnej działalności zarobkowej.

1. Zawodowi urzędnicy konsularni nie będą wykonywać w państwie przyjmującym żadnej działalności zawodowej lub handlowej dla zysku osobistego.

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

2. Przywileje i immunitety przewidziane w niniejszym rozdziale nie przysługują:

- a) pracownikom konsularnym i członkom personelu służby, którzy wykonują w państwie przyjmującym prywatną działalność zarobkową;
- b) członkom rodzin osób wymienionych w punkcie a) niniejszego ustępu i członkom ich personelu prywatnego;
- c) członkom rodziny członka urzędu konsularnego, którzy sami wykonują w państwie przyjmującym prywatną działalność zarobkową.

Rozdział trzeci

PRZEPISY DOTYCZĄCE HONOROWYCH URZĘDNIKÓW KONSULARNYCH I KIEROWANYCH PRZEZ NICH URZĘDÓW KONSULARNYCH

Artykuł 58

Postanowienia ogólne dotyczące ułatwień, przywilejów i immunitetów.

1. Artykuły 28, 29, 30, 34, 35, 36, 37, 38 i 39 ustęp 3 artykułu 54 oraz ustępy 2 i 3 artykułu 55 stosuje się do urzędów konsularnych kierowanych przez honorowych urzędników konsularnych. Ponadto ułatwienia, przywileje i immunitety tych urzędów konsularnych są normowane przez artykuły 59, 60, 61 i 62.

2. Artykuł 42 i 43, ustęp 3 artykułu 44, artykuły 45 i 53 oraz ustęp 1 artykułu 55 stosuje się do honorowych urzędników konsularnych. Ponadto ułatwienia, przywileje i immunitety tych urzędników konsularnych są normowane przez artykuły 63, 64, 65, 66 i 67.

3. Przywileje i immunitety przewidziane w niniejszej konwencji nie przysługują członkom rodziny honorowego urzędnika konsularnego lub pracownika konsularnego zatrudnionego w urzędzie konsularnym kierowanym przez honorowego urzędnika konsularnego.

4. Wymiana poczty konsularnej między dwoma urzędami konsularnymi położonymi w różnych państwach, kierowanymi przez honorowych urzędników konsularnych, jest dopuszczalna jedynie za zgodą obu państw przyjmujących.

Artykuł 59

Ochrona pomieszczeń konsularnych.

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

Państwo przyjmujące stosuje wszelkie niezbędne środki dla ochrony pomieszczeń konsularnych urzędu konsularnego, kierowanego przez honorowego urzędnika konsularnego, przed jakimkolwiek wtargnięciem lub szkodą oraz dla zapobieżenia jakimkolwiek zakłóceniu spokoju urzędu konsularnego lub uchybieniu jego godności.

Artykuł 60

Zwolnienie pomieszczeń konsularnych od opłat i podatków.

1. Pomieszczenia konsularne urzędu konsularnego, kierowanego przez honorowego urzędnika konsularnego, których właścicielem lub najemcą jest państwo wysyłające, są zwolnione od wszelkich opłat i podatków państwowych, regionalnych i komunalnych, z wyjątkiem opłat należnych za świadczenie określonych usług.

2. Zwolnień przewidzianych w ustępie 1 niniejszego artykułu nie stosuje się do opłat i podatków ciążących na podstawie ustaw i innych przepisów państwa przyjmującego na osobie, która zawarła umowę z państwem wysyłającym.

Artykuł 61

Nietykalność archiwów i dokumentów konsularnych.

Archiwa i dokumenty konsularne urzędu konsularnego, kierowanego przez honorowego urzędnika konsularnego, są nietykalne niezależnie od czasu i miejsca, w którym się znajdują, pod warunkiem że są oddzielone od innych papierów i dokumentów, a w szczególności od prywatnej korespondencji kierownika urzędu konsularnego oraz wszelkich innych osób współpracujących z nim, jak również od materiałów, książek lub dokumentów związanych z ich zawodem lub działalnością handlową.

Artykuł 62

Zwolnienie od opłat celnych.

W ramach wydawanych przez siebie ustaw i innych przepisów państwo przyjmujące zezwala na przywóz oraz udziela zwolnienia od wszelkich opłat celnych, podatków i innych związanych z tym

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

należności, z wyjątkiem opłat za składowanie, przewóz i inne podobne usługi, co do następujących przedmiotów, pod warunkiem że są one przeznaczone wyłącznie do użytku służbowego urzędu konsularnego, kierowanego przez honorowego urzędnika konsularnego: godła, flagi, szyldy, pieczęcie i stemple, książki, druki urzędowe, meble, urządzenia i materiały oraz inne analogiczne przedmioty dostarczane urzędowi konsularnemu przez państwo wysyłające lub na jego zlecenie.

Artykuł 63

Postępowanie karne.

Jeżeli wszczęto postępowanie karne przeciwko honorowemu urzędnikowi konsularnemu, jest on obowiązany stawić się przed właściwymi władzami. Postępowanie powinno być jednak prowadzone ze względami należnymi mu z uwagi na jego urzędowe stanowisko oraz, z wyjątkiem przypadków, kiedy jest on zatrzymany lub tymczasowo aresztowany, w taki sposób, aby możliwie jak najmniej utrudniać wykonywanie funkcji konsularnych. Jeżeli niezbędne jest zatrzymanie lub tymczasowe aresztowanie honorowego urzędnika konsularnego, postępowanie przeciwko niemu powinno być wszczęte w możliwie najkrótszym czasie.

Artykuł 64

Ochrona honorowych urzędników konsularnych.

Państwo przyjmujące jest obowiązane udzielać honorowemu urzędnikowi konsularnemu ochrony, jaka może okazać się niezbędna z uwagi na jego urzędowe stanowisko.

Artykuł 65

Zwolnienie od rejestracji cudzoziemców i zezwolenia na pobyt.

Honorowi urzędnicy konsularni, z wyjątkiem tych, którzy wykonują w państwie przyjmującym działalność zawodową lub handlową dla zysku osobistego, są zwolnieni od wszelkich obowiązków przewidzianych w ustawach i innych przepisach państwa przyjmującego dotyczących rejestracji cudzoziemców i zezwolenia na pobyt.

Artykuł 66

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

Zwolnienie od opłat i podatków.

Honorowy urzędnik konsularny jest zwolniony od wszelkich opłat i podatków od wynagrodzeń oraz innych kwot, jakie otrzymuje od państwa wysyłającego w związku z wykonywaniem funkcji konsularnych.

Artykuł 67

Zwolnienie od świadczeń osobistych i rzeczowych.

Państwo przyjmujące powinno zwalniać honorowych urzędników konsularnych od wszelkich świadczeń osobistych, od wszelkiej służby publicznej jakiegokolwiek rodzaju oraz od obciążeń wojskowych, takich jak związane z rekwizycją, daninami i zakwaterowaniem.

Artykuł 68

Fakultatywny charakter instytucji honorowych urzędników konsularnych.

Każde państwo ma swobodę decydowania o mianowaniu lub przyjmowaniu honorowych urzędników konsularnych.

Rozdział czwarty

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 69

Agenci konsularni nie będący kierownikami urzędów konsularnych.

1. Każde państwo ma prawo decydowania co do ustanawiania lub przyjmowania agencji konsularnych kierowanych przez agentów konsularnych nie wyznaczonych przez państwo wysyłające w charakterze kierowników urzędów konsularnych.

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

2. Warunki, na których agencje konsularne określone w ustępie 1 niniejszego artykułu mogą wykonywać swą działalność, jak również przywileje i immunitety, z których mogą korzystać prowadzący je agenci konsularni, ustalane są w drodze porozumienia między państwem wysyłającym a państwem przyjmującym.

Artykuł 70

Wykonywanie funkcji konsularnych przez przedstawicielstwa dyplomatyczne.

1. Postanowienia niniejszej konwencji stosuje się odpowiednio w razie wykonywania funkcji konsularnych przez przedstawicielstwo dyplomatyczne.

2. Nazwiska członków przedstawicielstwa dyplomatycznego, przydzielonych do wydziału konsularnego lub w inny sposób powołanych do wykonywania funkcji konsularnych przedstawicielstwa, są notyfikowane ministerstwu spraw zagranicznych państwa przyjmującego lub władzy wyznaczonej przez to ministerstwo.

3. Przy wykonywaniu funkcji konsularnych przedstawicielstwo dyplomatyczne może zwracać się do:

- a) władz miejscowych okręgu konsularnego;
- b) władz centralnych państwa przyjmującego, jeżeli jest to dopuszczalne na podstawie ustaw i innych przepisów oraz zwyczajów państwa przyjmującego lub odpowiednich umów międzynarodowych.

4. Przywileje i immunitety członków przedstawicielstwa dyplomatycznego, wymienionych w ustępie 2 niniejszego artykułu, podlegają nadal normom prawa międzynarodowego dotyczącym stosunków dyplomatycznych.

Artykuł 71

Osoby mające obywatelstwo państwa przyjmującego lub stale w nim zamieszkałe.

1. Urzędnicy konsularni, mający obywatelstwo państwa przyjmującego lub stale w nim zamieszkali, korzystają jedynie z immunitetu jurysdykcyjnego oraz nietykalności osobistej w stosunku do czynności urzędowych dokonanych w toku pełnienia swych funkcji oraz z przywileju przewidzianego w ustępie 3 artykułu 44, chyba że państwo przyjmujące przyznało im dodatkowe ułatwienia, przywileje i immunitety. W odniesieniu do tych urzędników konsularnych państwo przyjmujące podlega również obowiązkowi przewidzianemu w artykule 42. Jeżeli przeciwko takiemu urzędnikowi konsularnemu wszczęto postępowanie karne, powinno być ono prowadzone, z

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

wyjątkiem przypadków, kiedy jest on zatrzymany lub tymczasowo aresztowany, w sposób, który by możliwie jak najmniej utrudniał wykonywanie funkcji konsularnych.

2. Inni członkowie urzędu konsularnego będący obywatelami państwa przyjmującego lub stale w nim zamieszkali i członkowie ich rodzin, jak również członkowie rodzin urzędników konsularnych wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu, korzystają z ułatwień, przywilejów i immunitetów jedynie w zakresie, w jakim je to państwo im przyznaje. Członkowie rodzin członków urzędu konsularnego i członkowie personelu prywatnego, którzy sami mają obywatelstwo państwa przyjmującego lub są stale w nim zamieszkali, korzystają również z ułatwień, przywilejów i immunitetów tylko w zakresie, w jakim zostaną im one przyznane przez państwo przyjmujące. Państwo przyjmujące powinno jednak wykonywać swą jurysdykcję w stosunku do tych osób w taki sposób, aby nadmiernie nie utrudniać wykonywania funkcji urzędu konsularnego.

Artykuł 72

Niestosowanie dyskryminacji.

1. Przy stosowaniu postanowień niniejszej konwencji państwo przyjmujące nie będzie stosować dyskryminacji wobec poszczególnych państw.

2. Nie będzie jednak uważane za posunięcie dyskryminacyjne:

a) restrykcyjne stosowanie przez państwo przyjmujące któregośkolwiek z postanowień niniejszej konwencji z powodu restrykcyjnego stosowania tego postanowienia do jego urzędów konsularnych w państwie wysyłającym;

b) wzajemne przyznanie sobie przez państwa, na podstawie zwyczaju lub umowy, traktowania korzystniejszego niż to, jakiego wymagają postanowienia niniejszej konwencji.

Artykuł 73

Stosunek między niniejszą konwencją a innymi umowami międzynarodowymi.

1. Postanowienia niniejszej konwencji nie naruszają innych umów międzynarodowych obowiązujących w stosunkach między państwami, które są stronami tych umów.

2. Żadne z postanowień niniejszej konwencji nie stanowi przeszkody do zawierania przez państwa umów międzynarodowych bądź potwierdzających, uzupełniających lub rozwijających jej postanowienia, bądź rozszerzających zasięg ich stosowania.

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

Rozdział piąty

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 74

Podpisanie.

Dla wszystkich państw będących członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych lub którejkolwiek z organizacji wyspecjalizowanych lub też będących stronami Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, jak również dla wszystkich innych państw, zaproszonych przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych, aby stały się stronami konwencji, niniejsza konwencja będzie otwarta do podpisu w sposób następujący: do dnia 31 października 1963 roku w Federalnym Ministerstwie Spraw Zagranicznych Republiki Austrii, a następnie do dnia 31 marca 1964 roku w siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku.

Artykuł 75

Ratyfikacja

Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji. Dokumenty ratyfikacyjne będą składane u Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 76

Przystąpienie.

Do niniejszej konwencji będzie mogło przystąpić każde państwo należące do jednej z czterech kategorii wymienionych w artykule 74. Dokumenty przystąpienia będą składane u Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 77

**Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier**

Wejście w życie.

1. Niniejsza konwencja wejdzie w życie trzydziestego dnia po dacie złożenia u Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dwudziestego drugiego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

2. Dla każdego państwa, które ratyfikuje konwencję lub przystąpi do niej po złożeniu dwudziestego drugiego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia, konwencja wejdzie w życie trzydziestego dnia po złożeniu przez to państwo dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

Artykuł 78

Notyfikacje dokonywane przez Sekretarza Generalnego.

Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych będzie notyfikował wszystkim państwom należącym do jednej z czterech kategorii wymienionych w artykule 74:

- a) składanie podpisów pod niniejszą konwencją oraz składanie dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia, dokonywane zgodnie z artykułami 74, 75 i 76;
- b) datę, z którą niniejsza konwencja wejdzie w życie zgodnie z artykułem 77.

Artykuł 79

Teksty autentyczne.

Oryginał niniejszej konwencji, której teksty angielski, chiński, francuski, hiszpański i rosyjski są jednakowo autentyczne, będzie złożony u Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, który prześle jego uwierzytelnione odpisy wszystkim państwom należącym do jednej z czterech kategorii wymienionych w artykule 74.

Na dowód powyższego niżej podpisani Pełnomocnicy, należycie do tego upoważnieni przez odpowiednie Rządy, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Wiedniu dnia dwudziestego czwartego kwietnia tysiąc dziewięćset sześćdziesiątego trzeciego roku

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Monarchii Austro-Węgier

